

W DRODZE Z DRUGIM CZŁOWIEKIEM – BRATERSKA MIŁOŚĆ

„Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełnicie prawo Chrystusowe”. (Ga 6,2)

Słowa św. Pawła pokazują jak skutecznie budować wspólnotę z innymi. Otwartość na drugiego człowieka, brata, bliźniego, a więc tego który niesie swoje własne brzemie grzechu. Gotowość do niesienia tego brzemienia, pomocy w przewyciężeniu grzechu i w nawróceniu. Pokora wobec słabości własnej i drugiego człowieka. Bez nich nie można budować wspólnoty miłości z innymi.

Chrystus jest pierwszym, który wziął na siebie ciężar grzechów wszystkich ludzi, ale nawet On potrzebował ludzkiej fizycznej pomocy Szymona Cyrenajczyka. On też przez drugiego człowieka, przez wspólnotę, chce pomóc nam dzisiaj nieść ten ciężar. Uczy jak zrozumieć innych i tym samym, jak zrozumieć siebie samego.

Niesienie ciężarów, nigdy nie jest jednostronne, gdy przyjmuję innych z ich brzemieniem, oni przyjmują mnie z moim obciążeniem. To jest prawdziwy wyraz miłości bliźniego, przyjąć drugiego całego, takim jaki jest, z jego słabościami i ograniczeniami. I właśnie z tym człowiekiem iść do Boga.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania

Na rozruszanie prosimy uczestników spotkania o krótkie wypowiedzi dotyczące naszych doświadczeń związanych bagażem oraz zaletami i wadami różnych „opakowań” bagażu.

Plecak czy walizka? Co lepsze, wygodniejsze? Za i przeciw.

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz znak rzeczywistości duchowej.

Z Pisma Świętego:

Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz On był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła Nań chłosta zbawienna dla nas, a w Jego ranach jest nasze zdrowie. /Iz 53,4-5/

Wszyscy zaś wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę, Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Wszystkie troski wasze przerzucie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie. A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpiecie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. /1 P 5, 5.7-10/

Raduję się w cierpieniach za was i ze swej strony w moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa dla dobra jego Ciała, którym jest Kościół. (Kol 1, 24)

Znak: KRZYŻ

Co do mnie, nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, dzięki któremu świat stał się ukrzyżowany dla mnie, a ja dla świata. (Ga 6,14)

3.2. Chwila refleksji *Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.*

3.3. Dzielenie *Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.*

Prosimy o wybranie jednego fragmentu z cytowanych powyżej z Pisma św. i odpowiedź na pytanie:

Dlaczego potrzebuję innych ludzi, wspólnoty osób tak samo grzesznych jak ja?

Jak się chlubić krzyżem Chrystusa?

4. Modlitwa na zakończenie spotkania.